

at drage Omsoerg for, at der, forsaavidt den offentlige Behandling af Sygdommen ikke kan overkommes af Stads- eller Distriktslægen, antages det fornødne Antal Læger til under Embedslægens Overtilsyn at overtage den offentlige Behandling paa det af Sundhedskommissionen nærmere fastsatte Omraade, hvorom Bekjendtgjørelse udfærdiges og paa hensigtsmæssigste Maade bringes til almindelig Kundskab.

Den Læge, hvem den offentlige Behandling paahviler, skal behandle ethvert Tilfælde af den paaagældende Sygdom, i hvilket hans Hjælp begjæres, og derhos i de Tilfælde, hvor Behandlingen sker ved en anden Læge, føre Tilsyn med, at de af denne foreskrevne Foranstaltninger til Tilfældenes Isolation og den behørigte Desinfektion ere fuldstændigjørende og udføres tilstrækkeligt, samt i fornødent Fald foranledige det Fornødne iværksat.

Paa Vandet indtræder den Læge, som er særligt antagen til at udføre den offentlige Behandling, i Distriktslægens Sted i Sundhedskommissionen for det Omraades Vedkommende, for hvilket han er antagen. Det Samme gjælder, naar ingen Distriktslæge har Bolig i en Kjøbstad eller Handelsplads, der ikke har nogen af Justitsministeriet stadfæstet Sundhedsvedtægt.

§ 4.

I de i Begyndelsen af § 3 nævnte Tilfælde skal Sundhedskommissionen derhos, om fornødent, tilveiebringe et eller efter Omstændighederne flere passende isolerede Lokaler, der forsynes med behørigt Udstyr. Kan Lokalet ikke tilveiebringes ved Benyttelse af offentlige Bygninger eller ved Opførelse af Barakker eller Lignende, kan Sundhedskommissionen kræve private Lokaler stillede til Disposition imod Erstatning til alle Vedkommende. Sundhedskommissionen har derhos at drage Omsoerg for, at den til de Syges Behandling fornødne Betjening af Sygepleiere haves paa rede Haand.

§ 5.

Sundhedskommissionerne kunne til Dækning af Udgifterne til de af dem i Medførf af denne Lov truffne Foranstaltninger forlange Forstud af den kommunale Kasse, der efter § 22 forstudsvis har at afholde Udgifterne, mod senere at aflægge behørigt Regnskab.

§ 6.

Ved Epidemilæge forstaaes i denne Lov vedkommende Stads- eller Distriktslæge eller den anden Læge, der i Medførf af § 3, sidste Punktum, i Distriktslægens Sted er indtraadt i Sundhedskommissionen.

§ 7.

Enhver Læge skal, naar han faar en Syg under Behandling, som lider af nogen af de Sygdomme, der ifølge § 2, 1ste Stykke, altid ere Gjenstand for offentlig Behandling, strax anmeldte det til Epidemilægen, selv om Tilfældet har en mild eller ikke fuldt udbræget (abortiv) Form. Anmeldelsen, der skal indeholde nøjagtig Benaevnelse af Sygdommen samt Meddelelse om Patientens Navn, Alder, Stilling, Bopæl og øvrige Forhold, der kunne være af Interesse, skal gjentages for hvert nyt forekommende Tilfælde.

Enhver Læge skal dernæst ugentlig til vedkommende Stads- eller Distriktslæge indsende en Beretning om de i hans Praxis forekomne Tilfælde af smittomme Sygdomme. Beretningen affattes paa dertil af det kgl. Sundhedskollegium godkjendte Schemata, der ved Justitsministeriets Foranstaltning blive at udlevere uden Betaling til Lægerne.

Naar det af vedkommende Epidemilæge forlanges, er endelig enhver Læge forpligtet til angaaende andre smittomme Sygdomme end de i denne Paragrafs første Stykke omhand-